

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2023

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Omgevingsrecht.....	2
Wabo	2
Volksverzekeringen.....	3
Sociale zekerheid overig.....	5
TOZO, NOW, TOFA.....	5
Bestuursrecht overig.....	5
Algemene verordening gegevensbescherming	5
Vreemdelingenrecht.....	5
Asiel	5
Vreemdelingenbewaring	6

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Omgevingsrecht

Wabo

JnB 2023, 321

ABRS, 12-04-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:1433](#)

raad van de gemeente Eemsdelta, college van gedeputeerde staten van Groningen, verweerders.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1, 2.10, 2.14

Planregels van het 2020-plan 4.4

WABO. BESTEMMINGSPLAN. OMGEVINGSVERGUNNING. WINDPARK DELFZIJL. REGIONALE NORMEN. VERVOLG OP TUSSENUITSPRAAK VAN ABRS 30-06-2021, [ECLI:NL:RVS:2021:1395](#). De Afdeling ziet in het licht van de aan de raad toekomende beslissruimte geen grond voor het oordeel dat de raad niet tot de door hem zelf gekozen normen voor geluid, slagschaduw en externe veiligheid heeft mogen besluiten. Er is ook geen grond voor het oordeel dat het college de aanvraag van Koepel vanwege het belang van de bescherming van het milieu had moeten weigeren.

Afdeling: [...] 28. De Afdeling komt wat betreft de geluidnormen tot de slotsom dat de bezwaren en kanttekeningen die Oldambt Windmolenvrij en anderen en [appellant sub 2] hebben gemaakt over de gehanteerde rekenmethode, het in het onderzoek betrokken type windturbine, de gehanteerde dosismaat, de in aanmerking genomen dosishinderrelatie, het in aanmerking nemen van afstandsnormen of een gebiedsgerichte normering, de betekenis van het laagfrequent geluid en die van (extreme) amplitudemodulatie als ook de gevolgen van windturbinegeluid op de gezondheid, niet kunnen leiden tot het oordeel dat de raad niet had mogen kiezen voor de geluidnorm van 47 dB Lden en 41 Lnight. Bij de keuze voor deze norm heeft de raad op basis van de onderzoeken van Pondera een afweging gemaakt tussen het aantal omwonenden dat volgens verschillende inschattingen bij een bepaalde geluidsnorm ernstige hinder zal ondervinden van het windpark enerzijds en de energieproductie die met het windpark kan worden gerealiseerd anderzijds. Daarmee heeft de raad invulling gegeven aan de beoordeling van de evenredigheid, waarbij de nadelige gevolgen van het besluit worden afgewogen tegen de met het besluit te dienen doelen. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad in deze situatie tot deze afweging kunnen komen waarbij van belang is dat een strengere geluidsnorm een beperkt effect heeft op het aantal mogelijk ernstig gehinderden maar wel een belangrijk opbrengstverlies tot gevolg heeft. De Afdeling tekent hierbij aan dat de raad in dit verband ook rekening kon en mocht houden met het gegeven dat het betrokken gebied in het provinciaal beleid is aangewezen als concentratiegebied voor windenergie.

Dit betekent dat de betogen over de geluidnormen niet slagen. [...]

29.3. De Afdeling stelt vast dat in artikel 4.1.4, onder e, lid c, sub 1, van de planregels van het 2020-plan, zoals is gewijzigd door het gewijzigd plan, is bepaald dat alleen slagschaduw mag optreden gedurende de tijd die noodzakelijk is om een windturbine stil te zetten. Koepel heeft in een nader stuk toegelicht dat het stilzetten van een windturbine die op vol vermogen draait, wanneer het flink waait, maximaal één minuut in beslag neemt. Het is, zoals Koepel heeft toegelicht, onwaarschijnlijk dat dat voor één slagschaduwgevoelig object vaker dan 120 maal per jaar voorkomt. Daarbij is ook van belang dat een windturbine niet altijd op vol vermogen zal draaien, waardoor het stilzetten ervan

ook niet altijd één minuut nodig zal hebben. Oldambt Windmolenvrij en anderen hebben geen concrete feiten of omstandigheden gesteld waarin aanleiding kan worden gevonden te twijfelen aan de juistheid van deze toelichting. De Afdeling ziet daarom geen reden om ervan uit te gaan dat door het stilzetten van de windturbine meer slagschaduw zal optreden dan waar de raad vanuit is gegaan. Gelet hierop is de Afdeling van oordeel dat de raad het niet nodig heeft hoeven achten om in de planregels te bepalen dat de slagschaduw die ontstaat tijdens het stilzetten van de windturbine, niet meer mag zijn dan 2 uur per jaar of dat het stilzetten niet meer dan 1 minuut in beslag mag nemen. Het betoog slaagt niet. [...]

30.10. In paragraaf 5.7 van de toelichting van het 2020-plan is in aanmerking genomen dat het plangebied deels ligt in overstromingsgevoelig gebied. Ook is ingegaan op de aanwezigheid van watergangen. Volgens deze paragraaf heeft afstemming plaatsgehad met het waterschap Hunze en Aa's en zullen de aanbevelingen van het waterschap worden opgevolgd. Verwezen wordt naar de memo "Watertoets Windpark Delfzijl Zuid Zuid Uitbreiding" van 17 januari 2016 en naar de uitgangspunten die het waterschap hanteert. Deze documenten zijn als bijlage 9 bij de plantoelichting van het 2020-plan gevoegd. Oldambt Windmolenvrij en anderen hebben geen feiten of omstandigheden naar voren gebracht die de Afdeling aanleiding geven om eraan te twijfelen dat zich daarom extra risico's voor de veiligheid voordoen. In zoverre is er dan ook geen aanleiding voor de conclusie dat de raad andere veiligheidscontouren of andere veiligheidsnormen had moeten vaststellen. [...]

33. Gelet op wat hiervoor is overwogen, geven de betogen van Oldambt Windmolenvrij en anderen en [appellant sub 2] geen grond voor het oordeel dat de raad met het herstelbesluit geen actuele, deugdelijke op zichzelf staande en op de lokale situatie toegesneden motivering voor de gestelde normen heeft gegeven, zoals bedoeld in de tussenuitspraak. De Afdeling ziet in het licht van de aan de raad toekomstige beslisruimte dan ook geen grond voor het oordeel dat de raad niet tot de door hem zelf gekozen normen voor geluid, slagschaduw en externe veiligheid heeft mogen besluiten. Er is ook geen grond voor het oordeel dat het college de aanvraag van Koepel vanwege het belang van de bescherming van het milieu had moeten weigeren. [...]

Bij deze uitspraak is een persbericht uitgebracht: [Eerste uitspraken over windparken met regionale normen](#).

Zie voorts de uitspraak van de Afdeling van 12 april 2023: [ECLI:NL:RVS:2023:1446](#), (Windpark Karolinapolder).

[Naar inhoudsopgave](#)

Volksverzekeringen

JnB 2023, 322

MK CRvB, 31-03-2023, [ECLI:NL:CRVB:2023:609](#)

Raad van bestuur van de SvB.

Algemene Kinderbijslagwet (AKW)

Vo 883/2004 11

KINDERBIJSLAG. VERVOLG OP PREJUDICIËLE VRAAG VAN 17 DECEMBER 2020, [ECLI:NL:CRVB:2020:3216](#) EN OP ARREST VAN HET HVJ VAN 13 OKTOBER 2022, [ECLI:EU:C:2022:782](#). De uitzendkracht die met een onderbreking in Nederland werkt en die woont in een andere EU-lidstaat, blijft in de tussenliggende periode niet verzekerd voor de AKW, als de uitzendkracht tijdens die onderbreking geen arbeidsverhouding heeft met een werkgever. De Svb heeft dus terecht vastgesteld dat appellant over de maanden januari en februari 2016 geen recht had op kinderbijslag. Aangevallen uitspraak bevestigd.

2.4. Het Hof heeft [...] geantwoord dat artikel 11, derde lid, onder a en e, van Vo 883/2004, zo moet worden uitgelegd dat een persoon die in een lidstaat woont en via een in een andere lidstaat gevestigd uitzendbureau uitzendopdrachten verricht op het grondgebied van die andere lidstaat, gedurende de perioden tussen die uitzendopdrachten onderworpen is aan de nationale wetgeving van de lidstaat waar hij woont, wanneer de arbeidsverhouding krachtens de uitzendovereenkomst gedurende die tussenliggende perioden wordt beëindigd. Uit het arrest van het Hof blijkt dat de duur van de tussenliggende periode niet van belang is.

Conclusie uit arrest van het Hof

2.5. Uit het arrest van het Hof moet worden afgeleid dat op appellant tijdens deze tussenliggende periode niet de Nederlandse, maar de Poolse wetgeving van toepassing was, omdat er tussen eind december 2015 en 8 februari 2016 geen uitzendovereenkomst bestond tussen appellant en het uitzendbureau. Aan artikel 6 van het BUB wordt dan niet meer toegekomen. De Svb heeft dus terecht vastgesteld dat appellant over de maanden januari en februari 2016 geen recht had op kinderbijslag.

Onderscheid naar woonplaats niet verboden

2.6. Het betoog van appellant dat sprake is van een ongeoorloofd onderscheid naar woonplaats slaagt niet. [...]

Geen belemmering van het vrije verkeer

2.7. Gezien de beantwoording van de gestelde prejudiciële vragen, kan evenmin tot het oordeel worden gekomen dat sprake is van een belemmering van het vrije verkeer.

Artikel 3 IVRK niet geschonden

2.8. Appellant heeft zich beroepen op artikel 3 van het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind (IVRK). De Raad is van oordeel dat uit deze bepaling niet volgt dat appellant recht heeft op kinderbijslag. [...]

2.9. Naar het oordeel van de Raad kan niet worden gezegd dat de Svb zich bij zijn besluitvorming onvoldoende rekenschap heeft gegeven van de belangen van de kinderen van appellant. Hierbij is van belang dat de kinderbijslag weliswaar een belangrijke bron van inkomsten is om ouders in de opvoeding en ontwikkeling van hun kinderen te ondersteunen, maar niet het karakter draagt van een laatste financieel vangnet. Gesteld noch gebleken is dat de belangen van de kinderen door de weigering van kinderbijslag over de twee maanden in geding in het gedrang zijn gekomen. [...] De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraak. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

TOZO, NOW, TOFA

JnB 2023, 323

MK CRvB, 05-04-2023, [ECLI:NL:CRVB:2023:645](#)

Raad van bestuur van het Uvw.

Tijdelijke Overbruggingsregeling voor Flexibele Arbeidskrachten (TOFA) 4 lid 1

TOFA. WW. LOONDERVINGSUITKERING. Appellant ontving vanaf 27 april 2020 een WW-uitkering. Dit is een loondervingsuitkering als bedoeld in de in artikel 4, eerste lid, aanhef en onder b, van de TOFA genoemde uitsluitingsgrond. Alleen al hierom komt appellant niet in aanmerking voor een uitkering op grond van de TOFA.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

Algemene verordening gegevensbescherming

JnB 2023, 324

Rechtbank Amsterdam, 27-03-2023, [ECLI:NL:RBAMS:2023:2140](#)

minister van Justitie en Veiligheid, verweerder.

Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) 14

Uitvoeringswet AVG (hierna: UAVG) 34

AVG. I.c. wordt eiser niet gevolgd in zijn stelling dat artikel 14 van de AVG er toe leidt dat hij er steeds actief over moest worden geïnformeerd, zodra informatie over hem werd verkregen. Ten eerste gaan de AVG en de UAVG uit van informatie die wordt verstrekt op basis van een verzoek. Een besluit op een dergelijk verzoek moet inzage geven in de wijze waarop gegevens zijn verwerkt. Artikel 34 van de UAVG regelt vervolgens dat dergelijke besluiten van bestuursorganen Awb-besluiten zijn en garandeert daarmee rechtsbescherming door de bestuursrechter. Ten tweede geldt dat, als al de verplichting zou bestaan om eiser actief te informeren zoals hij stelt, die mededeling (slechts) een informatief karakter zou hebben en (nog steeds) geen wijziging zou brengen in zijn rechtspositie.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Asiel

JnB 2023, 325

Rechtbank Den Haag, 06-04-2023, [ECLI:NL:RBDHA:2023:4937](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

EVRM 8

Vw 2000 29 lid 2

ASIEL. Nareis. Ook bij nareis moet een belangenafweging worden verricht in het kader van artikel 8 van het EVRM.

9. De rechtbank is anders dan verweerder van oordeel dat uit de toepasselijke regelgeving moet worden afgeleid dat ook in nareiszaken waarin beoordeeld wordt of sprake is van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheid, aangesloten dient te worden bij de hiervoor genoemde jurisprudentie [[ECLI:NL:RVS:2022:2006](#)]. Hierbij is van belang dat uit deze jurisprudentie volgt dat de feitelijke vaststelling van een mogelijk meer dan gebruikelijke afhankelijkheid en de naar aanleiding daarvan te verrichten belangenafweging elkaar wederzijds beïnvloeden.

10. Het argument van verweerder dat nareiszaken een speciale categorie vormen, waarbij een vereenvoudigde beoordeling wordt gemaakt die zich niet verhoudt tot een uitgebreide belangenafweging op grond van artikel 8 van het EVRM, is in zijn algemeenheid juist en wordt ook gevolgd in de jurisprudentie. Hierbij is redengevend dat een beoordeling op grond van artikel 8 van het EVRM niet gebruikelijk is in dit soort zaken en dat het in veel gevallen niet onredelijk bezwarend wordt geacht voor een betrokkene om een daarop gerichte reguliere aanvraag in te dienen als de nareisaanvraag wordt afgewezen. Dit laat echter onverlet dat in zaken zoals deze verweerder de gezinsband beoordeelt aan de hand van de maatstaf van de meer dan gebruikelijke afhankelijkheid in het kader van artikel 8 van het EVRM. Nu artikel 17 van de Gezinsherenigingsrichtlijn de lidstaten van de Unie verplicht om in het geval van afwijzing van een verzoek rekening te houden met, onder andere, de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene en dit artikel ook van toepassing is op verzoeken om gezinshereniging van door de lidstaten erkende vluchtelingen, ziet de rechtbank in combinatie met de hiervoor onder 8 genoemde uitspraak van de hoogste bestuursrechter, geen ruimte voor het handhaven van de door verweerder bepleitte uitzonderingspositie voor zaken zoals deze. Dit nu in rechtsoverweging 9.4 van die uitspraak dit artikel en de daarover ontstane jurisprudentie aangehaald wordt als ondersteuning voor het oordeel dat de feitelijke vaststelling en een belangenafweging niet los van elkaar kunnen worden gezien. De rechtbank is daarom van oordeel dat het in feite verplichten van eiser om voor die belangenafweging een nieuwe reguliere aanvraag op grond van artikel 8 van het EVRM te doen, wel onredelijk bezwarend is en afbreuk doet aan het nuttig effect van de genoemde richtlijn.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenbewaring

JnB 2023, 326

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, 07-04-2023, [ECLI:NL:RBDHA:2023:5081](#)
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 59 lid 1 a

VREEMDELINGENBEWARING. Het verblijf van eiser op de BPG-afdeling in het huis van bewaring in de P.I. Vught kan worden beschouwd als een speciale inrichting voor bewaring.

7. Verweerder heeft op 5 april desgevraagd nadere informatie overgelegd over de wijze van uitvoering van de vreemdelingenbewaring van eiser in de P.I. Vught. De P.I. Vught is formeel aangewezen als een huis van bewaring. De rechtbank volgt verweerder in zijn standpunt dat het verblijf van eiser op de BPG-afdeling in het huis van bewaring in de P.I. Vught kan worden beschouwd als een speciale inrichting voor bewaring. Uit het door verweerder overgelegde schriftelijk stuk "Productspecificatie Basisprogramma Beheers Problematische Gedetineerden voor Huizen van bewaring en gevangenis" blijkt welke activiteiten het individuele regime, dat ook op eiser van toepassing is, bevat. Hieruit blijkt bijvoorbeeld dat het individuele regime 6 uur recreatie en 1,5 uur persoonlijke verzorging bevat. Eiser verblijft verder alleen op een gewone kamer, met een

eigen wc, wasgelegenheid en televisie. Daarbij krijgt hij de mogelijkheid om dagelijks alleen gedurende één uur te luchten. Niet is gebleken dat eiser in contact is gekomen of komt met strafrechtelijk gedetineerden, nu er een individueel regime op eiser van toepassing is. Dit wordt tevens bevestigd door de stelling van eiser dat hij is afgezonderd van medege-detineerden en dat hij met niemand contact heeft. De beroepsgrond van eiser dat niet gewaarborgd kan worden dat hij strikt gescheiden blijft van de strafrechtelijk gedetineerden en zijn verblijf in de P.I. Vught niet rechtmatig is volgt de rechtbank dan ook niet. De PBG-afdeling in het huis van bewaring van de P.I. Vught kan naar het oordeel van de rechtbank als een speciale inrichting voor bewaring als bedoeld in artikel 16, eerste lid, van de Terugkeerrichtlijn worden aangemerkt.

JnB 2023, 327

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Roermond, 04-04-2023, [ECLI:NL:RBDHA:2023:4981](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 59a lid 1

VREEMDELINGENBEWARING. Het bepalen van een grondslag van de inbewaringstelling mag geen automatisme zijn, maar dient te worden afgestemd op alle concrete omstandigheden van het geval. Eiser bevindt zich ten tijde van het onderzoek ter zitting 15 dagen in bewaring omdat verweerder wegens een eerder geëffectueerde overdracht aan Zwitserland eiser, zonder acht te slaan op de verklaringen van eiser over het bezit van het paspoort en zonder acht te slaan op de wens van eiser om terug te keren naar zijn land van herkomst, kennelijk bij wijze van automatisme in bewaring stelt op de Dublingrondslag. Het effectueren van de verwijdering van eiser naar Algerije had aanzienlijk sneller gekund dan het overdragen aan Zwitserland als eiser over een paspoort beschikt en DT&V in plaats van IOM voor terugkeer zorgdraagt. Verweerder had deze vertrekmogelijkheid dan ook moeten onderzoeken alvorens eiser in bewaring te stellen. Maatregel hierdoor van aanvang af onrechtmatig.

[Naar inhoudsopgave](#)